

rationel Vis burde udnytte denne Mands særlige Sagkundskab og Dygtighed, og det har jeg tænkt mig, man bedst kunde gøre ved at indrette et Kursus ude hos Gartner Hardy Hansen og begynde i al Beskedenhed med, at en Repræsentant for hvert Amt fik et Kursus i rationel Frugtavling i ca. 8 Dage i Beskæringstiden, og saa i de følgende Aar gaa videre med systematisk at opdrage en Repræsentant for hvert Sogn, saaledes at der spredt ud over Landet i alle Dele af Landet, hvor der er Interesse for rationel Frugtavling, var virkelig kyndige Vejledere for Befolkningen. Jeg haaber, at dette Forslag, der, som ærede Medlemmer vil se, ikke har det mindste med Politik at gøre, kan vække en saadan Stemning og opnaa en saadan Tilslutning uden Hensyn til politiske Synspunkter, at man kan gennemføre en saadan Plan for en rationel Oplæring af den danske Befolkning i virkelig rentabel Frugtavling.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder angaaende Radioudsendelser. Der er, som ærede Medlemmer maaske har set, i Aar foranstaltet en Foredragssække paa Statens Lærerhøjskole om Emnet Filosofi og Pædagogik. Da jeg havde den første Sammenkomst med de tre Professorer i Filosofi ved Universitetet — den fjerde var desværre fraværende paa Grund af Sygdom —, fremsatte en af Professorerne det Ønske, at disse Foredrag skulde radiospredes; det drejer sig om et Foredrag pr. Maaned. Tanken dermed var at give den danske Lytterskare Lejlighed til at høre, hvad Universitetets Lærere i Filosofi kunde melde om det teoretiske Grundlag for de Synspunkter, der igen ligger til Grund for den daglige Praksis i Opdragelsen i Skole og Hjem. Jeg skulde mene, at Emnet er af saa stor Betydning for Samfundet, at en saadan Udsendelse er fuldt ud begrundelig. Jeg skrev derfor straks til Lederen af Statens Radioudsendelser, Hr. Kammersanger Emil Holm, og spurgte ham om hans Stilling, og jeg fik fra Kammersangeren den 20. Maj et Brev, hvori han skrev, at Sagen interesserede, og han skulde senere meddele mig Resultatet af en fornyet Drøftelse af denne Sag. Der kom imidlertid ikke noget Brev, og saa maatte jeg rykke og spørge, hvad det nu blev til, for vi skulde jo snart til at begynde Undervisningen paa

Lærerhøjskolen, i September. Jeg fik da den 7. September et overmaade glædeligt Brev fra Hr. Kammersanger Holm, og med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse lidt af dette Brev. Kammersangeren skriver her: „Jeg har herved den Glæde at meddele Dem, at Statsradiofonien vil transmittere Foredragene fra Statens Lærerhøjskole i Henhold til Deres Skrivelse, dog med det Forbehold, at vi ikke med positiv Sikkerhed kan sige i Øjeblikket, hvorvidt alle de nævnte Foredrag lader sig transmittere af Hensyn til vore allerede fastlagte Repertoireplaner; men Sagen er os overordentlig sympatisk, og vi skal gøre alt, hvad vi formaar i den Retning.“ Desværre sluttede saa Brevet med en Bemærkning om, at det første Foredrag ikke kunde udsendes, fordi man havde truffet andre Dispositioner. Se, jeg maatte naturligvis beklage, at det første Foredrag ikke blev udsendt, for det var allerede kedeligt, at Indledningen ikke kom Lytterne til gode; men stor blev saa min Forbavselse, da jeg efter at have skrevet et Brev til Kammersangeren og tillige meddelt ham, at nu kunde de komme, hvad Dag de vilde, for at foretage de nødvendige Installationer, saa den 29. September fik et Brev, i hvilket Kammersangeren fuldstændig tog tilbage de Løfter, han havde givet. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse et Stykke. „Vi er i Besiddelse af Deres ærede Skrivelse af 7. ds. Vi beklager meget at maatte meddele Dem, at vi rent har overset, at de paa-tænkte Udsendelser fra Statens Lærerhøjskole foregaar i Tiden fra Kl. 8,15 til 9, altsaa i den ordinære Udsendelsestid, og da vi ved Konference med Professor Jørgensen er blevet klar over, at disse Foredrag nærmest henvender sig til en Kreds af Lærere, og de i hele deres Form vil være uegnede for det store Publikum, og saaledes, naar de udsendes i den Tid, hvor største Parten af Lytterne venter Musik eller Skuespil, ganske den modsatte Virkning vil opnaas, tillader vi os at foreslaa Dem, at disse Foredrag henlægges til en anden Tid af Dagen.“ Se, det Brev fra een Statsinstitution til en anden maa jeg nok sige er af en haarrejsende Art. Der foreligger først et skriftligt Løfte, og saa tager man Løftet tilbage, fordi man har overset Tiden for Udsendelsen, skønt Forhandlingerne, som jeg her har dokumenteret, er